

Karasu'nun yazısının düşündürdükleri

Garbis ALTINOĞLU
6 Şubat 2018

Önceki gün Facebook'ta yer alan yazılara göz gezdirirken Demir Küçükaydın'ın bir uyarı-dileğiyle karşılaşmıştım. Demir burada, Mustafa Karasu'nun Yeni Özgür Politika'da yayımlanan Sağlıklı toplum şovenizme karşı mücadeleyle yaratılacaktır başlıklı yazısını paylaşıyor ve şöyle diyordu:

Mustafa Karasu'nun bu önemli yazısını herkes okumalı ve paylaşmalı.

Karasu'nun bu yazısını okudum. Ve bu yazının içeriğine esas olarak katıldığım için onu, başına, Kürt ulusal hareketinin bundan sonra hep böyle sorumlu, birleştirici ve özeleştirici bir dil kullanması dileğiyle Yaşasın Efrin halkıyla devrimci dayanışma! sözcüklerini ekleyerek paylaştım. Bunu Demir'in Kürt ulusal hareketine ve onun başkanı Abdullah Öcalan'a ilişkin değerlendirmelerini doğru bulmamama rağmen yaptım.

Mustafa Arslan bu paylaşımına itiraz etti ve sanırım öncelikle Demir'e ve dolaylı olarak da bana şöyle yanıt verdi:

Tabi tabi başüstüne, okur ve paylaşırsınız elbette. Ne olacak, şunları da unutturuz derhal:

Yunanistan, Rumlar, Ermeniler ya da başkaları Türkiye ile sorunlarını çözmelidirler. Türkiye'nin yaptığı haksızlıklar giderilmelidir. Ama bu, Kürtlerin sırtından olmamalıdır. Kürtler sürekli savaşsın, ama çözüm olmasın, biz de yararlanalım demek ahlık bir durum değildir *Mustafa Karasu, Aralık 2014.

<http://www.yeniozgurpolitika.org/index.php?rupel=nivis>

Merak edenler, verili linkten Mustafa Karasu'nun, 5 Mart 2013 tarih ve Kürtlerin mücadelesine yanlış yaklaşım ve lobiler gerçeği başlıklı yazısını okuyabilirler. Karasu burada özetle Öcalan'ın, 23 Şubat 2013'te İmralı'yı

ziyaret eden BDP heyetiyle yaptığı görüşme sırasında söylediklerini aklamaya çalışmakta ve bu arada Yahudi, Ermeni ve Rum lobilerinin bir Türk-Kürt barışının ve bağlaşmasının gerçekleşmesini önlemeye çalıştığını ileri sürmektedir. Öcalan bu görüşme sırasında, diğer şeylerin yanısıra şunları söylemişti:

Türkiye’de 3 koldan paralel devlet çalışması var. Bu ilişkileri sabote edilmeye başladı. Sıradan lobiler değil. ABD’de Yahudi, Ermeni ve Rum lobileri stratejik ve taktik müdahale ediyorlar. Her 3’ü de Anadolu çıkışlıdır. Sözde bir hükümet var, sözde bir parlamento var. CHP ve MHP paralel devletin izdüşümleridir, basit aletleridir AKP’ye de, medya ve işadamlarına da sızmışlar. Sadece MİT kalmış, hedeflenen bizim geliştirdiğimiz diyalogdur. MİT Müsteşarı düşürülmek isteniyor. Emre Uslu, Mehmet Baransu MİT’i hedef aldılar,. arkalarında devasa bir güç var

Anadolu İslamlaştıktan sonra, bin yıllık bir Hristiyanlık öfkesi var. Rum, Ermeni, Yahudi, Anadolu’da hak iddia eder. Laiklik, milliyetçilik kisvesinde elde ettiklerini kaybetmek istemiyorlar

Kürtler kendilerine yer arıyorlar. Kürtlerin devletten dışlanmaları son yüzyıldır. Abdülhamit bile onlara yer verdi. Mustafa Kemal de başta yer verdi. Devreye giren İsrail lobisi, Ermeni ve Rumlar, Kürtler ne kadar dışlanırsa o kadar başarılı oluruz’ diyorlar. Bu paralel devlettir. Bin yıllık bir gelenektir. Arkasında İsrail devletinin ve ABD ve AB emperyalistlerinin geniş bölümlerinin bulunduğu İsrail lobisinin ne olduğunu iyi kötü biliyoruz. Her ne kadar, bunun Yahudi lobisi diye adlandırılmasını ve Türkiye’de sayıları birkaç bini aşmayan ve sayıları giderek azalan Yahudilere dayalı olduğu ileri sürülen bu ikincisinin Türkiye içinde önemli bir güç olduğu savını doğru bulmasak da. Rum ve Ermeni lobileri için de benzer bir saptama yapabiliriz. ABD’nde ve Batı Avrupa ülkelerinde Rumların ve Ermenilerin haklarını savunan farklı örgütlerin olduğunu ve öyle çok da etkili olmayan bu grupların bu amaçlarla belli çalışmalar sürdürdüklerini söyleyebiliriz. Ancak bu lobilerin Türkiye’de paralel bir devlet aygıtı oluşturdıkları ve MİT dışındaki tüm devlet birimlerine sızdıkları savı, herhlde Guinness rekorlar kitabına girmeyi hak eden gerçekten de fantastik bir sav sayılmalıdır. Dahası, gerek Öcalan ve gerekse diğer PKK/ KCK liderleri, bu Rum ve Ermeni lobilerinin Türkiye’de Türk ve Kürt toplumları arasında bir barış ortamının oluşmasını istemedikleri ve tersine bu savaş ortamının sürmesinden yana oldukları yolundaki savlarını kanıtlamak için herhangi bir çaba göstermemektedirler. Böylesi bir ağır suçlama, mutlaka sağlam olgulara dayalı kanıtların sunulmasını gerektirir.

Karasu’ya dönecek olursak o 5 Mart 2013 tarihli yazısında, Öcalan’ın yukarda

zikrettiğim ipe sapa gelmez ve bir dizi ağır hatayı içeren sözlerinin yanlış anlaşıldığını söylüyordu. Ancak Karasu'nun, bu kabul edilemez saptamaları başka bir yoruma tutma çabasının nafîle olduğu açıktır. Neden? Çünkü Öcalan ve diğer PKK/ KCK liderleri bu tür görüşleri başka zaman ve yerlerde de dile getirmiş -ve ister istemez Hristiyanları ve yer yer de Alevileri hedef alan- bin yıllık Sünni İslm temelli bir Türk-Kürt kardeşliği düşüncesini savunmuşlardı. Örneğin Öcalan, 23 Şubat görüşmesinden sadece bir ay kadar sonra, 21 Mart 2013'de Newroz vesilesiyle yayınladığı bir mesajda bu görüşlerini yineleyecekti. O, sözümüne Hristiyan halkların da gönlünü almaya çalıştığı bir mesajda bile şöyle diyenecekti:

Bugün kadim Anadolu'yu Türkiye olarak yaşayan Türk halkı bilmeli ki Kürtlerle bin yıla yakın İslm bayrağı altındaki ortak yaşamları kardeşlik ve dayanışma hukukuna dayanmaktadır.

Gerçek anlamında, bu kardeşlik hukukunda fetih, inkr, red, zorla asimilasyon ve imha yoktur, olmamalıdır

Çanakkale'de omuz omuza şehit düşen Türkler ve Kürtler Kurtuluş Savaşı'nı birlikte yapmışlar, 1920 meclisini birlikte açmışlardır.

Ortak geçmişimizin önümüze koyduğu gerçek ortak geleceğimizi de birlikte kurmamız gerektiğidir. TBMM'nin kuruluşundaki ruh, bugün de yeni dönemi aydınlatmaktadır.

Sünni İslm temelde gerici bir Türk-Kürt bağlaşmasını, Çanakkale savaşını, Türk ulusal kurtuluş savaşını, 23 Nisan 1920'de açılan TBMM'ni savunmak, ne barış ve kardeşliği, ne Kürt halkını, ne Anadolu'nun Hristiyan halklarını ve hatt ne de Türk halkını savunmak anlamına gelir bunları savunmak İttihat ve Terakki Fırkası'nın ve onun mirasçısı ve B takımı olan Kemalistlerin, Anadolu'nun Hristiyan halklarını hedef alan korkunç kıyımlarını savunmak anlamına gelir. Bunun demokratizmle hiçbir ortak yanı yoktur. Öte yandan Öcalan'ın, Kürt halkının Osmanlı hanedanına tabi ve bağımlı olma geleneğini savunma anlamına gelen bu yaklaşımın ulusal kurtuluşçulukla da hiçbir ortak yanı yoktur.

Bu devrimci-olmayan, hatt düpedüz gerici yaklaşımın ne denli köklü olduğu KCK Yürütme Konseyi Eş Başkanı Bese Hozat'ın 8 Ocak 2014'te yaptığı açıklamayla bir kez daha su yüzüne çıkacaktı. Hozat, diğer PKK/ KCK liderlerinin de desteklediği ve Türkiye'de resm devletten daha güçlü ve paralel devlet konumuna ship Ermeni, Rum ve Yahudi lobileri bulunduğu ve bu lobilerin resm devletten daha güçlü ve örgütlü olduğu yolundaki savını şöyle dile getirmişti:

İsrail lobisi, yine milliyetçi Ermeni ve Rum lobileri paralel birer devlettir.

Paralel devletlerin birbiriyle ortaklaştığı ciddi bir çıkar ilişkisi vardır. Paralel devletlerin resm bir hukukları, anayasaları yoktur. Görünürde resmîyete kavuşmuş bir orduları da yoktur ama resmî olandan daha güçlü ve örgütlü bir güce sahiptirler. Özel Harp Dairesi ve JİTEM gibi güçler paralel devletin vurucu güçleridir, şimdi buna resmî kimlikli emniyet, polis ve yargı güçleri de eklenmiştir. Bunların bağlı kaldıkları hiçbir hukuk ve kural yoktur. Tüm savaş kurallarını kendileri belirleyip uyguluyorlar, kimseye de bir hesap vermiyorlar. Paralel devletin korkunçluğu esas burada ortaya çıkıyor. Paralel devlet Gladyo devletidir, NATO destekli cemaatin ve lobilerin illegal devlet örgütlenmesidir. (Paralel devlet 9 Ocak komplosunun içindedir, Fıratnews.com, 8 Ocak 2014) Arslan daha sonra haklı olarak Mustafa Karasu'nun Ermeni Lobisi ve Hristiyanların Fethullahçılar ve BBP ile ilişki içinde oldukları yolundaki zırvalarını da eleştirdi. Bu kadarını yapmaya Türk burjuva devletinin sözcülerinin bile girişmediklerini gözönüne aldığımızda, PKK/ KCK yöneticilerinin bu alanda bir ilke imza attıkları söylenebilir. Peki Karasu ne demişti? Şunu:

Yani Fethullahçılar, bu Büyük Birlik Partisi'ni (BBP) ve Alp-Erenleri kullandılar. Fethullahçılar bu Ermeni Lobisi ve Hristiyanlarla daha fazla ilişkidelerler. Ama ilginçtir, en fazla da Fethullahçılar, Alp-Eren ocaklarıyla bu Hristiyanlara ve Ermenilere karşı yönelim içerisine girdiler. Bunu da gerçekten çözmek lazım. Bu yönüyle bazı cinayetlerde Fethullahçıların parmağı olabilir. Bir de tabi komitacı dedik, yani darbeci. Tabi ki bu tür işler yapmış olabilirler. Bunlar ortaya çıkacak. (Yaşananlar AKP-Cemaat iktidar savaşı, ANF News, 17 Aralık 2014)

Mustafa Arslan'ın böylesi sakat ve gerici görüşleri eleştirmesi tümüyle meşru ve haklıdır. Hatt onun bu eleştirisini, daha da derinleştirmesinin ve daha kapsamlı bir yazının konusu hline getirmesinin gerekli olduğunu bile söyleyebilirim. Yazılarımı izleyenler benim de Kürt ulusal hareketinin, Türkiyeli devrimci grup ve çevrelerin çok büyük bir bölümünün, eleştirmekten, hatt dokunmaktan kaçındığı böylesi hata ve günhlarını pek çok kez eleştirdiğimi bilirler. PKK/ KCK yöneticileri benim bu eleştirel tutumumu da Ermeni lobisinin çalışmaları kategorisi içine yerleştiriyor olabilirler. Oysa böylesi bir eleştiri, Kürt ulusal hareketi için de bir gereksinimdir bu eleştiri görevinin lyıkıyla ve çok daha geniş devrimci çevrelerin katılımıyla yerine getirilmesi, bu hareketin ana rotasını değiştirmeye yetmezdi. Ama böylesi bir tutum PKK/ KCK yöneticilerinin kendi hatalarını görmeleri ve onlarla yüzleşmelerine -bir ölçüde de olsa- yardımcı olabilirdi. Bu, en azından orta erimde, sınıf bilinçli ya

da siyasal bakımdan ileri Kürt işçileri ve emekçilerinin kafalarının berraklaşmasına, ulusal haklar ve ulusal eşitlik uğruna yürütülen savaşının aynı zamanda bir sınıf savaşımı olduğunu daha net bir biçimde görmelerine ve bu savaşıma daha tutarlı demokratik ve anti-emperyalist bir nitelik kazandırmak için uğraş vermelerine belli bir katkı yapardı.

Ancak Mustafa Arslan'ın doğru ideolojik ve stratejik duruş ile taktiksel/ güncel görevler arasında kurulması gereken dengeyi kuramadığının ve PYD/ YPG'nin saldırgan Türk ordusuna ve onunla birlikte hareket eden İslm terör gruplarına karşı savaştığı bir dönemde enternasyonalist bir tutum takınamadığının da altı çizilmeli. Özellikle Türk kökenli komünistler ve devrimciler, tıpkı emperyalist ülkelerdeki yoldaşlarının yapması gerektiği gibi davranmakla, yayılmacı ve saldırgan bir politika izlemekte olan kendi gerici burjuva devletlerine ve bu devletin girişmiş olduğu haksız savaşlara karşı net ve kesin bir tavır almakla yükümlüdürler. Bu devletin bugünkü yöneticilerinin

a) Ortadoğu'yu en az 400 yıl buyunduruk altında tutmuş olan Osmanlı İmparatorluğu'nu restore etme hayalleri kurduklarını,

b) Batılı emperyalistlerle ve bölge gericiliğiyle elele hareket ederek Suriye, Irak, Yemen, Libya gibi ülkeleri kana bulayan El Kaide, El Nusra Cephesi, Özgür Suriye Ordusu gibi terör gruplarıyla içli dışlı olduklarını,

c) ABD, Katar ve Suudi Arabistan gibi devletlerle elele bu terör gruplarını beslemiş, eğitmiş, silhlandirmiş, bir ölçüde yönlendirmiş olduklarını ve yüzbinlerce sivilin ve askerin ölümünden doğrudan sorumlu olduklarını ve dahası,

d) Türkiye'de de bu grupların ideolojik ve siyasal çizgisine yakın bir rejim kurmayı amaçladıklarını gözönüne almak ve asla unutmamak zorundayız. Bu yapıldığında AKP gericiliğine karşı savaşının gerek ülke ve gerekse bölge düzeyinde öncelikli bir nitelik taşıdığı rahatlıkla görülebilecektir. Zaten AKP gericiliğini Türkiye işçi sınıfı ve halklarının BAŞ DÜŞMANI konumuna oturtan da onun Türk burjuva devletinin komuta tepelerini ele geçirmiş olmasıdır. Ve daha da önemlisi onun -burjuva muhalefet partilerinin de dolaylı ve açık desteğiyle- ülkeyi ikinci bir Suudi Arabistan hline getirmede ciddi bir mesafe katetmiş bulunmasıdır.

Bu son söylediklerime,

a) PKK/ KCK'nın yukarda bir ölçüde gösterdiğim ve Mustafa Arslan'ın da işaret ettiği hata ve günahları olduğu ve,

b) PYD/ YPG'nin Kuzey ve Doğu Suriye'de ABD emperyalizmi ile stratejik bir bağlaşma içine girmiş ve edimsel olarak bir ABD işbirlikçisi hline gelmiş olduğu gerekçesiyle karşı çıkılabilir mi? Hayır.

Böyle yapmak, sadece kendi gerici ve yayılmacı devletine karşı çıkma görevini ihmal etme anlamına gelmekle kalmaz o, deyim yerindeyse siyaseti ideolojiye kurban etmek anlamına da gelir. Tutarlı devrimcilik asla, yanlışlara çekinmeden ve dosdoğru işaret etmeyi ve doğruları çekinmeden ve dosdoğru savunmayı gerektirmekle kalmaz o, günün ivedi görevlerini doğru saptamayı ve bundan hareketle doğru taktikler belirlemeyi ve buna uygun örgütsel konumlanmalar yapmayı da gerektirir.

PYD/ YPG'nin Kuzey ve Doğu Suriye'de ABD emperyalizmi ve onun sivil ve asker temsilcileriyle içli dışlı olması, bu bölgeleri ABD istihbaratının ve silahlı kuvvetlerinin barınağı hline getirmesi ve yazgısını önemli ölçüde ABD, İsrail, Suudi Arabistan gibi en koyu gerici rejimlere bağlama eğiliminde olması elbette son derece yanlıştır ve tutarlı ve sistemli bir eleştiriyi hak etmektedir. Ancak doğru politika, bölgedeki irili ufaklı aktörlerin, taktiksel düzeyde yaptıkları manevra ve saflaşmaları ve gerçekleştirdikleri tutum değişikliklerini de mutlaka hesaba katmayı ve bazan şeytanın ayrıntılarda gizli olabileceği gerçeğini unutmamayı gerektirir. BUGÜN ABD ile Rusya, değişik hesap ve gerekçelerle Türkiye'nin yürütmekte olduğu Zeytin Dalı harektına bir yere kadar ve belli bir süre için izin veriyor ve göz yumuyorlar. Bundan yararlanan Türk ordusu da, çapulcu ÖSO teröristleriyle birlikte Afrin halkına ve Afrin'deki PYD/ YPG mevzilerine karşı bir asker saldırı yürütüyor. Bu somut koşullarda bu saldırıyı yüksek sesle protesto ve mahkum etmeyen bir örgüt, çevre ya da kişi ne devrimci adına lyık olabilir, ne de demokrat adına.

Şunu da eklemek gerekiyor: ABD ile Rusya arasında bir mekik diplomasisi izlediği görüntüsü veren Türk gericilerinin bu saldırısı, esas olarak Afrin'deki PYD/ YPG egemenliğini yıkmayı, kendi ortak ve kafadarları olan İslm terör gruplarının Suriye ordusu tarafından tümüyle ezilmesini önlemeyi ve belki de Türkiye'ye sınırdaş olacak ve Afrin ile İdlib'i ve olanaklı olursa eğer Hatay'ı da kucaklayan bir mini Vahhabi devleti oluşturmayı hedefliyor. Mehmet Ali Güller, bir süre önce kaleme aldığı bir köşe yazısında Rafet Ballı'nın 12 Ocak tarihli bir yazısını kaynak göstererek şu önemli habere işaret etmişti:

AKP, Nusra dahil İdlib'deki çeşitli grupları 17-18 Eylül 2017 tarihinde Cilvegözü Sınır Kapısı'nın hemen bitişiğinde, Suriye tarafındaki Bab el Hava gümrük binasında topladı. 425 temsilcinin bir bölümü doğrudan Türkiye'den gelerek toplantıya dahil oldu! Toplantının amacı bir meclis' oluşturmaktı! Bu meclis daha sonra İdlib'de hükümet ilan edecekti!

Etti de! 2 Kasım 2017'de, AKP'nin topladığı o meclis, İdlib'de milli selamet hükümeti' ilan etti! Sözde bakanları İstanbul'da temaslar yürüten bu hükümet, açık açık Suriye'de şariat devleti istiyor! (Al İdlib'i, ver Afrin'i pazarlığı, ABC

gazetesi, 18 Ocak 2018) İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ise 27 Ocak'ta, AKP'nin Denizli'nin Merkezefendi ilçesi kongresinde yaptığı konuşmada şunları söyleyecekti:

Ben İçişleri Bakanı olarak söylüyorum, Azez'de, Cerablus'ta, Mare'de bugün kaymakamız var, emniyet müdürümüz var, jandarma komutanımız var. (Soylu: Azez'de, Cerablus'ta, Mare'de kaymakamız var, Gazete Manifesto, 28 Ocak 2018)

Büyük Ortadoğu Projesi Eşbaşkanının yönettiği Türk burjuvazisi ve devletin, hepsi de daha büyük bir Türkiye'den yana olan çeşitli fraksiyonlarının böylesi politikalara hemen hemen hiçbir itirazlarının olmadığını ve olmayacağını biliyoruz. İslm terör gruplarını ayakta tutmayı, Suriye'nin daha da zayıflatılmasını ve olanaklıysa eğer parçalanmasını öngören bu politikanın, Ortadoğu'da ABD ile İsrail'in konumunu ve onların uzun erimli çıkarlarını güçlendirmeye de hizmet ettiği bellidir. Bir başka anlatımla konjonktür bugün aralarındaki farklılıklara ve Ankara'nın ve onun uzantılarının çıkardığı aldatıcı yaygaraya rağmen, İslm terör örgütlerinin patronu Türkiye'yi bir kez daha ABD-İsrail eksenine yakınlaştırmaktadır. Bu politikanın sürdürülmesi hlinde PYD/ YPG'nin -en azından bir süre için ve Batı ile bağlarını koparmaksızın- Suriye'ye ve onun dolayısıyla İran'a ve Rusya'ya yakınlaşması kimseyi şaşırtmamalı.

Bu bakımdan Mustafa Arslan'ın Karasu'nun, Sağlıklı toplum şovenizme karşı mücadeleyle yaratılacaktır başlıklı son yazısında dile getirilen daha ilerici yönelimi eleştirmesi yersizdir. Son derece pragmatik olan ve esas olarak pro-ABD ve pro-AB bir çizgi izleyen PKK/ KCK ile onun Suriye kolu PYD/ YPG'nin ilk fırsatta Washington ve Brüksel'le kısmen gevşemiş olan bağlarını yenilemeye çalışacağından zerrece kuşku duyulamaz. Ama böylesi örgütlerin daha olumlu bir taktiksel yönelime girmesi ve Ortadoğu ve dünya halklarının baş düşmanı ABD ve onun ortak ve uşakları olan İsrail, Suudi Arabistan gibi ülkelerle bağlarını, geçici olarak da olsa, bir parça da olsa gevşetmesi bizim üzülmemizi ve kararlar bağlamamızı gerektirmez. PYD/ YPG'nin ABD-İsrail-Suudi Arabistan ekseninden uzaklaşması, genel olarak Ortadoğu halklarının yararınadır. Ama bu elbette, Kürt ulusal hareketinin stratejik ve taktiksel hata ve günhlarının görmezden gelinmesi anlamına gelmemelidir ve gelmeyecektir.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln

üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)